

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/55/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822201241
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7822201241.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobkyne Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave pobočka Rožňava na Šafárikovej ulici č. 22, IČO: 30 807 484 proti žalovaným 1/ A. B. nar. X.X.XXXX bývajúcemu v C. D. E. F. G. XXX/XX, 2/ H. I. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v J. č. XXX zastúpenému JUDr. Martinou Vnenčákovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Rožňave na ulici Čučmianskej dlhej č. 7, 3/ K. L. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v C. D. G. F. G. XXXX/XX, toho času v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚnVTOS Trenčín, 4/ M. E. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu v C. I. G. XX, zastúpenému JUDr. Viktóriou Kerekešovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Rožňave na Šafárikovej ulici č. 71 o náhradu škody vo výške 1.870.80 Eur o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 1C/51/2022-181 zo dňa 11.12.2024, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom výroku IV.

Žalovaný 2/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanému 4/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom z 11.12.2024 č.k. 1C/51/2022-181 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný v 1. rade j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.870,80 EUR do troch dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu proti žalovaným v 2., 3. a 4. rade z a m i e t a.

III. Žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade n e p r i z n á v a.

IV. Žalovaným v 2. a 4. rade p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V. Žalovanému v 3. rade súd náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 238 ods. 1, 5, § 238 ods. 6 zákona č. 461/2004 Z.z. o sociálnom poistení, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a konštatoval, že žalobkyňa vyplatila za obdobie od 1.1.2021 do 31.12.2021 dávky dôchodkového poistenia, a to invalidný dôchodok poškodenému I. N. vo výške 1.870,80 Eur. V konaní bolo sporným určenie miery zavinenia jednotlivých žalovaných na vzniku invalidity poškodeného I. N., následne nároku na výplatu dôchodkových dávok žalobkyňou poškodenému, teda vzniku škody. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný 1/ výlučne svojim protiprávnym konaním spôsobil poškodenému I. N. zranenia, ktorých dôsledkom bol vznik invalidity a následne vznik nároku poškodeného na výplatu invalidného dôchodku. Tieto dávky poškodenému nepochybne vyplatila žalobkyňa, preto jej vzniklo právo na náhradu škody voči žalovanému 1/ ako osobe, ktorá svojim protiprávnym konaním škodu spôsobila. Výlučne žalovaný 1/ je preto povinný uhradiť žalobkyni škodu,

ktorá jej vznikla vyplatením dávok poškodenému. Aplikujúc § 438 ods. 2 OZ mal súd za to, že žalovaní 2/ až 4/ nezodpovedajú za spôsobenú škodu a preto proti nim žalobu zamietol, nakoľko nebolo preukázané, že ich protiprávnym konaním bola spôsobená invalidita poškodeného I. N. a s tým spojený nárok na výplatu dôchodkových dávok.

3. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) pričom vychádzal zo zásady úspechu v spore. V spore bola plne úspešná žalobkyňa, avšak len proti žalovanému 1/. Žalobkyňa si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, preto rozhodol tak, že žalobkyni vo vzťahu k žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. Rovnaký záver vychádzajúc zo zásady úspechu v spore vyplýva aj pre rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k spore úspešným žalovaným 2/, 3/ a 4/. Žalovaný 3/ si nárok na trov konania neuplatnil a súd mu voči žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Žalovaní 2/ a 4/ boli v spore úspešní, súd im preto voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zároveň uviedol, že v predmetnej veci nezhliadol a ani strany netvrdili žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP odôvodňujúce nepriznanie nároku na náhradu trov konania sporovým stranám. O výške trov v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku proti výroku IV. podala žalobkyňa odvolanie a navrhla aby odvolací súd žalovaným 2/ a 4/ náhradu trov konania nepriznal nakoľko sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedla, že v rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 15.5.2013, ktorým boli žalovaní 1/ až 4/ uznaní vinnými, nebola určená miera zavinenia jednotlivých žalovaných vo vzťahu k vzniku invalidity I. N.. V predmetnej veci bolo sporným iba určenie miery zavinenia jednotlivých žalovaných na vzniku invalidity poškodeného I. N. a až znaleckým dokazovaním (znalecký posudok č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024, vypracovaného MUDr. Martinom Holasom, PhD.) bola v spore jednoznačne preukázaná miera zavinenia jednotlivých žalovaných na vzniku škody. V rovnakej veci podala žalobu vo vzťahu k rovnakým žalovaným na náhradu škody vo výške 3.304,19 Eur za obdobie od 9.11.2012 do 31.12.2014, pričom Okresný súd Rožňava rozhodol rozsudkom sp. zn. 5C/122/2015 zo dňa 28.4.2014 (právoplatný dňom 9.8.2016) a zaviazal žalovaných 1/ až 4/ k náhrade škody spoločne a nerozdielne a žalovaná suma bola uhradená v celej výške. Následne boli podané ďalšie žaloby o náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom invalidného dôchodku I. N., avšak za iné obdobie. Poukázala na žalobu o náhradu škody vo výške 1.606,80 Eur za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 – rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/72/2016 zo dňa 30.5.2017, ktorým boli žalovaní 1/ až 4/ zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1.606,80 Eur. Rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom sp. zn. 5Co/386/2017 zo dňa 10.5.2018. Súd prvej inštancie a odvolací súd považovali ňou podanú žalobu na náhradu škody spôsobenú výplatom invalidného dôchodku I. N. vo vzťahu k žalovaným 1/ až 4/ za dôvodnú. Žalovaný H. I. podal dovolanie a následne vo vzťahu k nemu uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/128/2022 zo dňa 6.10.2022 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/72/2016. Vo vzťahu k ostatným žalovaným 1/, 3/ a 4/ rozsudok nadobudol právoplatnosť. V ďalšom konaní sa domáhal náhrady škody vo výške 1.618,80 Eur za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016 pričom boli žalovaní 1/ až 4/ zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1.618,80 Eur rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 6C/24/2017. Predmetný rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom sp. zn. 3Co/45/2019 zo dňa 29.4.2020. Po podaní dovolania uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 2006/2021 zo dňa 27.4.2023 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/45/2019 zo dňa 29.4.2020 a uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/115/2023 zo dňa 7.8.2023 zrušený rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 6C/24/2017. Pre posúdenie miery zodpovednosti jednotlivých žalovaných na vzniku škody, poškodenie zdravia (vznik invalidity I. N.) nie je v jej kompetencii a záviselo od posúdenia znalcom, ktorá bola jednoznačne preukázaná až znaleckým posudkom č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024. V prílohe predložila žaloby o náhradu škody vo vzťahu k vyplateným invalidným dôchodkom I. N. za obdobia od 9.11.2012 do 31.12.2022.

5. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku IV. potvrdil ako vecne správny a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na vyjadreniach a prednesoch. Má za to, že odvolacie dôvody na strane žalobkyne nie sú dané. Okrem iného poukázal i na to, že žalobkyňa uvádza v odvolaní prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie. Dôvody hodné osobitného zreteľa v konaní pred súdom prvej inštancie žalobkyňa netvrdila ani nepreukazovala. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania považuje za extrémne vybočenie z procesných pravidiel upravujúcich

rozhodovanie o trovách konania s poukazom i na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 615/2021 z 20.12.2022, IV. ÚS 20/2024 zo dňa 18.3.2024.

6. Žalovaný 4/ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Iné vyjadrenia v spore doručené neboli.

8. Výroky rozsudku I., II., III. a V. neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

9. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že sú splnené podmienky k prípustnosti odvolania, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozhodnutie v napadnutom výroku IV. o trovách konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

10. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. o náhrade trov konania medzi stranami sporu rešpektuje princípy spravodlivosti. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia stručne a zrozumiteľne odôvodnil, z akého dôvodu priznal náhradu trov konania úspešnému žalovanému 2/ a 4/ voči žalobkyne a neaplikoval výnimočné ustanovenie § 257 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Na doplnenie správnosti rozsudku v napadnutom výroku IV. o trovách konania, odvolací súd považuje za podstatné dodať, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 15.5.2013 bol žalovaný 1/ (obžalovaný A. B.) uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 v znení zákona č. 246/2012 Z. z. a bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6,5 roka nepodmienečne a zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Žalovaný 2/, 3/ a 4/ boli uznaní vinnými v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom obžalovaný H. I. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, K. L. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a M. E. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. Žalobkyňa v odvolaní namieta, že z vyššie citovaného rozsudku nevyplýva miera zavinenia jednotlivých žalovaných vo vzťahu k vzniku invalidity poškodeného I. N.. S uvedeným tvrdením žalobkyne však odvolací súd nesúhlasí, nakoľko z citovaného rozsudku jednoznačne vyplynulo, že žalovaný 1/ úmyselne spôsobil inému ťažkú ujmu na zdraví, na základe čoho bol potom uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva. Znalecký posudok č. 82/2003 zo dňa 30.6.2024 vypracovaný MUDr. Martinom Holasom, PhD. znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie následne už iba potvrdil tie skutočnosti, ktoré vyplynuli z rozsudku Okresného súdu Rožňava 1T/32/2013. Podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení má preto žalobkyňa právo voči tretím osobám na náhradu škody, pričom z rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 nepochybne vyplýva, že má nárok na náhradu škody voči žalovanému 1/. Z rozsudku sp. zn. 1T/32/2013 v ďalšom vyplynulo, že práve žalovaný 1/ spôsobil poškodenému najzávažnejšie zranenia, a to zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkoveho laloka mozgu a pouřazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti laloka mozgu. Vychádzajúc z lekárskej správy pri prvotnom ošetrení bolo zistené, že odreniny v oblasti spánku boli spôsobené úderom hlavy na betón. Žalovaný 1/ udieral hlavu poškodeného o betón. Následne

vychádzajúc zo znaleckého posudku Kriminalistického expertízneho ústavu PZ Košice, podľa ktorého boli nájdené krvné stopy poškodeného na nohavičiach, bunde a tričku žalovaného 1/, nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti tvrdení svedkyne. Po týchto úderoch už ďalší útok na poškodeného zo strany ostatných žalovaných vedený nebol. Poškodený krvácal po predchádzajúcich útokoch, preto súd v trestnom konaní z týchto skutočností dospel k záveru, že zranenie mu nemohol spôsobiť iný obžalovaný t.j. žalovaný 1/.

14. Zhrnúc z rozhodnutia Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 15.5.2013 vyplýva záver o stanovení práve delenej zodpovednosti jednotlivých škodcov pričom žalovaní 1/ až 4/ boli trestným rozsudkom zaviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému škodu vo výške 307,60 eur a samotnému žalovanému 1/ bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenému škodu vo výške 3.152,90 eur. Pretože sa nejedná o nerozlučné spoločenstvo žalobkyňa bola oprávnená domáhať sa náhrady škody od ktoréhokoľvek zo žalovaných samostatne. Odvolací súd takto zastáva názor, že z rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 i napriek vypracovanému znaleckému posudku č. 82/2023 zo dňa 30.6.2024, jednoznačne vyplynulo voči komu si žalobkyňa mala/mohla uplatniť náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dôchodkových dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania.

15. Vo vzťahu k argumentácii žalobkyne k § 257 CSP odvolací súd dopĺňa, že predmetné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a zodpovednosti za zavinenie, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. To znamená, že súd nemusí zaviazat stranu sporu na náhradu trov konania, hoc by ich inak mala znášať. Ide o právnu úpravu, ktorá umožňuje súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Je to výraz skutočnosti, že zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol všetky situácie, ktoré sa v praxi môžu vyskytnúť a preto poskytuje súdu priestor na to, aby urobil zadosť spravodlivosti aj v prípadoch, že zákonné znenie riešenia otázky trov konania smeruje k inému výsledku. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú inak naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré inak procesne úspešnej strane sporu náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie, môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pod dôvody hodné osobitného zreteľa sa spravidla zahŕňa neprimeraná tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha okolností sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, či zložitnosť prípadu v súvislosti s výkladom medzinárodnej zmluvy, resp. osobné pomery strany sporu.

16. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 257 CSP je korektívom pre nepriznanie náhrady trov konania sporovej strany, ktorá by inak (či už vzhľadom na svoj úspech v spore alebo vzhľadom na zavinenie proti strany na zastavení konania) mala nárok na náhradu trov konania, avšak v súvislosti s daným sporom existujú okolnosti, pre ktoré nie je spravodlivé priznať jej náhradu trov konania. Ide teda o právnu úpravu riešenia situácie, v ktorej by nebolo spravodlivým, aby ten, kto dôvodne bránil svoje právo dostal náhradu účelne vynaložených trov konania.

17. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že ustanovenie § 257 CSP upravuje moderačné právo súdu vo vzťahu k základným pravidlám pre rozhodovanie o náhrade trov. V sporovom konaní sa prioritne uplatňuje zásada zodpovednosti za úspech, ktorá je upravená v § 255 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci odvolací súd nedospel k tomu, že by bolo nespravodlivým priznať žalovanému 2/ a 4/ náhradu trov konania voči žalobkyňi. Žalobkyňa nesie zodpovednosť za výsledok konania, keďže ako „pán sporu“ určila okruh žalovaných a predmet žaloby, o ktorom sa malo konať. Uvedené sa následne odzrkadlilo v rozhodnutí súdu, keď žalobu voči žalovaným 2/ až 4/ zamietol a podľa zásady úspechu priznal žalovaným 2/ a 4/ náhradu trov konania. Napokon z preskúmvanej veci nevyplývali dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje inými súdnymi rozhodnutiami vydanými v iných konaniach, je potrebné zdôrazniť, že rozhodovanie o náhrade škody a následne i o trovách konania je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálne jedinečných skutkových okolností každej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach, a tak nie je možné ani mechanicky prevziať závery z iných rozhodnutí. Tak tomu bolo i v tomto prípade, pretože žalovaní 2/ a 4/ brániaci svoje práva si zvolili právnych zástupcov a boli v konaní úspešní. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať,

že každá vec je preto nezameniteľná s inou vecou práve z dôvodu iných okolností majúcich vplyv v danom prípade vo vzťahu k náhrade trov konania.

19. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol, pričom žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie v napadnutom výroku o trovách konania IV., odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením, pričom skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a doplnil na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody.

20. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný 2/ preto má nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Úspešnému žalovanému 4/ však trovy odvolacieho konanie preukázateľne nevznikli, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

21. V zmysle § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).